

رقابت در سوارکاری نابرابر است اما به مدال بازی‌های آسیایی و سهمیه المپیک فکر می‌کنیم

خلیلی: در اتاق تاریک نمی‌توانید سوزن پیدا کنید

در دوران کرونا سوارکاری در حوزه آموزش فعالیت خود را دنبال کرد. در این بخش چه دستاوردهایی داشته‌اید و آیا به اهداف خود رسیده‌اید؟

اهمیت بحث آموزش را نباید در هیچ حوزه‌ای فراموش کرد. به ویژه سوارکاری که در سال‌های گذشته به شدت مغفول مانده و از حرکت بازمانده بود. در حوزه آموزش نیز فعالیت‌های بسیاری داشته‌ایم. از فرصت کرونا و تعطیلی مسابقات برای برگزاری کلاس‌های متعدد در همه شاخه‌ها استفاده کردیم و یک سال خوب را برای دوره‌های مربیگری برای حوزه‌ها و فنون مختلف از مربیگری تا کلانتری، دآوری و طراحی داشتیم. آموزش اسبدوانی با حدود ۴۰۰ نفر در استان‌های مختلف از گلستان، یزد و خوزستان را برگزار کرده‌ایم و این دوره‌ها هم برای مربی و هم چابک‌سوار برگزار شده. در سال آینده نیز در نظر داریم این دوره‌ها را با حضور مربی خارجی برگزار کنیم و امتداد پیدا کند.

مهم‌ترین رویداد ورزشی ایران در سال آینده بازی‌های آسیایی هانگژو است. فدراسیون سوارکاری برای حضور در این رویداد کلیدی چه برنامه‌ای دارد؟

برای حضور در بازی‌های آسیایی هانگژو برنامه مفصلی تبیین کردیم. ۲۵ نفر از قهرمانان و سوارکاران طراز اول ایران را دعوت کردیم برای این رقابت‌ها اعلام آمادگی کنند که جملگی اعلام آمادگی کردند. در این دوره از رقابت‌ها بحث اعزام اسب با دشواری و پیچیدگی خاصی همراه است و هاب انتقال اسب به چین از آلمان انجام می‌شود. به این دلیل که تقریباً تمامی کشورهای حاشیه خلیج فارس که در سوارکاری صاحب سبک و مدعی هستند، اسب‌های گرانبه‌ای و مسابقه خود را در اروپا نگهداری می‌کنند و از همین رو هاب انتقال اسب از مبدأ آلمان در نظر گرفته شده که کار اعزام را برای ما بسیار دشوار و پیچیده کرده. با توجه به شرایط اقتصادی و هزینه‌ها به هیچ عنوان مقرون به صرفه نیست که ما اسب‌های خود را ابتدا به آلمان بفرستیم و بعد از آن از طریق آلمان به چین منتقل کنیم. از همین رو با این دوستان و سوارکاران مشورت شد و به یک راهکار منطقی رسیدیم. قرار بر این شد هر کدام از سوارکاران و مالکان اسب که

در ایران با حضور ۳۰ شرکت کننده برگزار کردیم که ۱۲ نفر موفق به اخذ مدرک رسمی شدند و این نفرات برای آموزش این رشته در ایران کمک شایانی خواهند کرد. به گونه‌ای که اکنون آموزش سوارکاری استقامت در اکثر استان‌های ایران روال شده. برگزاری این دوره حتی در خاورمیانه به عنوان یکی از قطب‌های سوارکاری سابقه نداشته و ایران در این زمینه پیش‌تاز است.

در رشته زیبایی مسابقات استانی و قهرمانی کشور را برگزار کردیم. برای اسب ترکمن یک مسابقه ویژه داشتیم. ۳ جشنواره زیبایی با حضور داوران آلمانی در شهرهای بجنورد، علی آباد و صوفیان برگزار کردیم و استقبال فوق‌العاده بود. در رشته اسبدوانی، پس از ۳ سال که برنامه‌ها متوقف شده بود، در پیست نوروزآباد مسابقات کورس را برگزار کردیم که یکی از بی‌نقص‌ترین و بهترین مسابقاتی بود که در رشته کورس برگزار شده چرا که تایم تست دوپینگ بسیار کاهش یافته و همین به پاکسازی و سلامت مسابقات بسیار کمک کرده. از طرفی جوایز نیز به موقع پرداخت شد که همین در افزایش انگیزه سوارکاران مؤثر بود. بعد از این مسابقات در گلستان و یزد نیز مسابقات کورس نیز برگزار شد که با استقبال قابل توجهی همراه شده.

سوارکاران ایرانی فاصله‌بعیدی با مقیاس جهانی دارند اما فدراسیون سوارکاری برای رسیدن به سهمیه المپیک برنامه‌ریزی کرده. در این برنامه دیده شده که چگونه در بازی‌های آسیایی مدال بگیریم و در المپیک و پارالمپیک کسب سهمیه کنیم. تمامی جوانب کار و باید‌ها و الزامات دیده شده، اینکه چه نیازهایی داریم؛ اسب، مربی، سوارکار و حتی زمین و باشگاه. حقیقت این است که برای هر کاری نیاز به نقشه راه و روشنگری داریم تا به نتیجه برسیم. بدون برنامه هیچ موفقیتی و هدفی میسر نمی‌شود. در اتاق تاریک نمی‌توانید سوزن را پیدا کنید.

خلیلی در یک گفت‌وگوی مفصل از برنامه‌ها، چالش‌ها و دغدغه‌های سوارکاری می‌گوید و نقشه راه این رشته را ترسیم می‌کند.

در ابتدا درباره برنامه‌های فدراسیون سوارکاری صحبت کنید... سوارکاری در دوران کرونا و پساکرونا چه فعالیت‌هایی داشته و آیا عقب ماندگی تعطیلات طولانی در این رشته جبران شده است؟

دوران کرونا برای ورزش و سوارکاری واقعاً دوران سختی بود. اگرچه این فرصت به وجود آمد که با توجه به توقف مسابقات و رویدادها، برنامه‌های آموزشی را پیش ببریم اما در حوزه مسابقه و اردو واقعاً عقب افتادیم و حالا با عادی شدن نسبی اوضاع استارت مضاعف زده‌ایم تا این عقب ماندگی و خلأ جبران شود. در تمامی حوزه‌ها، رشته‌ها و زیرمجموعه‌های فدراسیون برنامه‌های مفصلی را در نظر گرفته‌ایم.

در پرش با اسب مسابقات استانی در همه استان‌های فعال برگزار شده و مسابقات قهرمانی کشور در همه رده‌ها را نیز در برنامه داریم. در این رشته مسابقات به شکل مرتب و پیوسته برگزار می‌شود و مهم‌ترین کاری که انجام داده‌ایم این بوده که مسابقات پرش با اسب کشوری را تمرکززدایی کرده و از تهران به شهرهای مختلف برده‌ایم و توسعه و رونق این رشته را در همه جا مدنظر داریم. در کنار آن برگزاری مسابقات بین‌المللی را نیز در برنامه داریم.

در رشته درساژ و پارادرساژ فعالیت‌های مجدانه‌ای را آغاز کرده‌ایم و کلاس‌های سولیداریتی با حضور دو مدرس خارجی برگزار شده. در این رشته هم کلاس و هم کلینیک را داشتیم. بعد از مدت‌ها نیز شاهد برگزاری مسابقات درساژ قهرمانی کشور در همه رده‌ها بودیم و برگزاری این مسابقات به ویژه در رده‌های پایه و پارادرساژ اتفاق مهمی است که سبب پیشرفت و اعتلای این رشته می‌شود.

در سوارکاری استقامت با توجه به پتانسیل و توانایی‌های ما، برنامه‌های مفصل‌تری را در دستور کار داریم. برای نخستین بار کلاس سولیداریتی با یک استاد ایرلندی برگزار شد. همچنین برای نخستین بار دوره مربیگری استقامت را

سعید آقایی

Saeed Aghaee

سوارکاری در ایران همیشه سکه رایجی داشته. رشته‌ای که ریشه در فرهنگ و ایدئولوژی ایرانیان دارد و از همین رو از دیرباز به آن توجه ویژه‌ای شده. بعد از رشته‌های عام مثل فوتبال و کشتی در سالیان دور بیشترین اقبال و ابنیه از آن این ورزش بوده اما نگاه‌های افراطی و تحجرآمیز در سال‌های بعد از انقلاب سبب شد که این رشته محبوب و جذاب به انزوا برود. همین انزوا ایران را از قافله مدعیان این رشته دور انداخت و سبب شد تا سوارکاری در رکود کامل باشد.

با این وجود در سال‌های دهه ۷۰ به بعد و با توجه به علاقه شخصی برخی از سیاستمداران ذی‌نفوذ سبب شد تا این رشته آرام آرام و به شکل حلزونی از گوشه نشینی و رکود خارج شود و در سپهر ورزش ایران جایگاهی هر چند کوچک و ناچیز بیابد. با این وجود بی‌اعتنایی و بعضاً نگاه قهریه در دستگاه ورزش و عدم توجه کافی به این رشته در طول سالیان متمادی سوارکاری را بیشتر بدل به یک تفریح کرده بود. از چند سال پیش و پس از انتخاب مسعود خلیلی به عنوان رئیس فدراسیون اما سوارکاری تحرک ویژه‌ای یافت و با تلاش‌های مستمر و برنامه‌ریزی‌های گسترده توانست خود را در سپهر ورزش ایران مطرح کند. حضور در بازی‌های آسیایی بعد از چند دوره غیبت، جذب مربی خارجی، کسب مدال آسیایی، برگزاری مسابقات متعدد و مستمر در همه شاخه‌ها، احیا و راه‌اندازی رشته درساژ و پارادرساژ، برگزاری رقابت‌های بین‌المللی، میزبانی از اجلاس آسیایی سوارکاری و... از جمله بهترین اتفاقات سوارکاری در دوران حضور خلیلی بوده؛ آنچه نشان می‌دهد سوارکاری دوران جدیدی را آغاز کرده. دورانی که اگرچه پاندمی کرونا در آن یک وقفه دوساله را ایجاد کرد اما به نظر می‌رسد با برنامه‌های جدید و گسترده فدراسیون می‌توان به آن امید داشت. مسعود